

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рів видання XIII
№ 55 (1535).

СУБОТА, 6 травня 1972 року

Ціна 2 коп.

ЗАВТРА В КІРОВОГРАДІ

розпочинається III обласний зліт учасників походу «Шляхами слави батьків»

У К А З
ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ
РАДИ СРСР
про нагородження
газети «Правда»
орденом Жовтневої
Револуції

У зв'язку з 60-річчям газети «Правда», заснованої В. І. Леніним, і відзначаючи її видатні заслуги в комуністичному вихованні трудящих, пропаганді марксистсько-ленінського будівництва, нагородити газету «Правда» орденом Жовтневої Револуції.

Голова Президії
Верховної Ради СРСР,
М. ПІДГОРНИЙ,
Секретар Президії
Верховної Ради СРСР,
М. ГЕОРГАДЗЕ,
Москва, Кремль,
4 травня 1972 р.

Пам'яті:
Ударну
працю
ТВОРЧИСТЬ
ПОШУК

ВАЖЧО
УТРИМАТИ
ЗВАННЯ

Микола Новиков, секретар комсомольського комітету Голованівського вуглерозрізу, звик до постійних відвідин секретаря парткому І. Г. Куйовди. Ось і знову завітав Іван Трохимович, а Микола вже згодиться, про що він говорить.

— Не забув! — каже партійний секретар. — Місяць закінчується, готуй підсумки, щоб кожен знав, як свято зустрів.

Умови змагання, яке розгорнулося серед шоферів на честь 50-річчя утворення Союзу РСР, не легкі. Вони вимагають щоденного виконання виробничих завдань, а отже, і праці ритмічної, без спадів і штурмів. За пір року кожен молодий учасник змагання мусить подати раціоналізаторську пропозицію. Та що й наважиться — чи на курсах підвищення кваліфікації, чи в школі передового досвіду, чи в школі робітничої молоді, в технікумі, інституті.

Комітет комсомолу розрізу суворо відбирає кандидатур. Та вже коли кращим помічником машиніста електровоза був названий Віталій Жосан, то, будьте певні, він справді кращий. Так само, як і електроспосар Дмитро Горностаєв. Це люди, які виконують особисті комплексні плани, змагаються інтересами колективу. Віталій і Дмитро мають мрію: у званні кращих за професією зустріти 50-річчя утворення СРСР.

Л. БАРАНОВСЬКИЙ,
редактор багатотиражної газети «Трибуна шахтаря».
м. Олександрія.

ЇХ ПОДВИГИ — КРИЛА ДЛЯ НАС

Він, генерал у відставці з низкою бойових орденів. Він веде юнаків до місць, де в буремну свою молодість гromив ворогів рідної Вітчизни.

І він, герой труда, повідає сьогодні юнам про подвиг. Але то вже — подвиг у праці. Та і меч і чересло служать одному — щастю, мирній годні, могутності Країни Рад.

Фото В. КОВПАКА.

І ОЖИЛИ ІМЕНА

Урочиста тиша біля обеліска. На ньому викарбувані імена тих, хто в 1911 році загинув, визволяючи українське село від ворога.

Коли з Одеси, на запрошення «червоних слідопитів» і комсомольців села приїхав Пантелеймон Микитович Глухий, він довго стояв перед обеліском. І застигли імена оживили, вставали перед ним вічно молоді обличчя його вобратимів, з якими він ходив у атаку...

Пантелеймон Микитович довго розповідав про визволення села від німецьких загартівників.

Такі зустрічі в «червоних слідопитів» Любешівської восьмирічної школи непоодинокі. Школярі поставили перед собою завдання дізнатися, які військові частини визволяли село, ведуть пошук солдатів-визволителів. Ідуть листи від піонерів школи в Башкирію, Казахстан, Красноярський край.

Тісні контакти з «червоними слідопитів» із односельчанами. З їх допомогою вдалося установити імена шести досі невідомих солдатів. Часті гості піонери і в сім'ях інвалідів Великої Вітчизняної війни та в сім'ях загиблих воїнів. Тісні зв'язки тримають слідопити з своїми земляками, які перебувають зараз у рядах Радянської Армії.

А коли гості приходять у школу, їх в першу чергу ведуть до кімнати бойової слави, де на стінках, фотографіях, інших документах відображені події Великої Вітчизняної війни. Тут проводяться уроки історії, бесіди про дружбу народів Радянського Союзу, про героїв праці, трудові звершення земляків.

І на видному місці в кімнаті бойової слави виставлені дві грамоти райкому комсомолу і грамота ЦК ЛКСМУ за активну участь у Всесоюзному поході по місяцях слави батьків.

А. ГЕЯКО,

перший секретар Голованівського РК ЛКСМУ.

«НА ТЕ НАМ ЮНІСТЬ ДАНА»

Так називався вечір, який організували ми в школі. Це — один з багатьох вечорів, влаштованих під час проведення Всесоюзного походу по місяцях слави батьків.

Учасники походу вивчають матеріали про партизанський рух на Кіровоградщині, розшукують сім'ї білців, що полягли в бою за визволення Мартошівки від фашистів. Ідуть шляхами бою 94-ї гвардійської Звенигородсько-Бердінської стрілецької дивізії, яка звільнила Олександріянську, зустрічаються з ветеранами ударної праці.

«Юні слідопити» побували в Москві, Ленінграді, Києві, Полтаві та Карпатках. А влітку минулого року делегація школи їздила на кордон — на заставу імені Г. Г. Самохвалова, нашого земляка, який героїчною смертю подарував нам в боротьбі з ворогами Країни Рад.

Скільки було хвилюючих зустрічей, незабутніх вечорів-спогадів, скільки писаних друзів шлють зараз теплі листи! Вони надходять до кімнати революційної, бойової і трудової слави, яку створено в школі. Тут працюють три секції «чер-

воних слідопитів», листування та «ескурсоводів».

Листи, як і інші матеріали, що їх збирають активісти походу, це зникають безслідно в архівних теках. Їх використовують учнівська лекторська група та шкільна кіностудія.

В кімнаті слави, яку ми створили, зберігається чимало речей та історичних матеріалів. Але не можна говорити про ці речі, як про звичайні музейні експонати. Кожен з них має свою історію, своє життя, в яке ми одивляємося з особливим душевним хвилюванням. Тому і «слідопити» наші захоплені роботами. Адже вони, зважаючи історію, зустрічаються з героїчною юністю батьків, з тими, хто омирив із мрією про щастя, хто з цією мрією пішов на трудовий подвиг.

В. ПАВЛОВ,

секретар комсомольської організації Мартошівської середньої школи.
Олександрійський район.

СВОЇ молоді весни вони зустрічали під червоним розкриттям бойових прапорів, юність свою пронесли крізь тривогу буремних літ. Кожним подихом, кожним биттям своїх неспокойних сердець вони були в найвищих людських стремліннях. Бо хотіли, хотіли, хотіли...

...аби наша доля була світлою і щасливою. Сьогодні ми стоїмо перед ними, нашими ветеранами, і віддаємо шану за їх велике сходження. Задивляємось в їх мудрі очі, заздрісно споглядаємо на золото їх орденів. І з уст наших звучать пристрасні слова:
— Будемо схожі!

БУДЕМО СХОЖІ!

Так, ми хочемо наслідувати своїх батьків у всьому. Бо ми, їх діти, спадкоємці тієї слави, якою освітілось все їх життя.

Віан на Перекопі червоноармієць. І народився новий день, в якому постала у всій величній людяній праці. Гарячий метал душення серця Матросових, пішла з свого молодого світання горда Зоя. І теж заради того, щоб уже школи не топтали чужинці квіт нашої землі. В напрузі робочих рук наших батьків знову принесли окрасу отчому дому, принесли на заколошене поле щедрість. Так народжувалась їх слава.

І ось ми пройшли тими шляхами, де полум'яніли прапори революції, де падав боець, не зронивши своє знамено, де труд переростає у красу. У своїх шеренгах під час цього походу об'єдналися понад 60 тисяч комсомольців і молоді Кіровоградщини. А завтра ці юнаки та дівчата, повернувшись з далеких і близьких доріг, зберуться на обласний зліт.

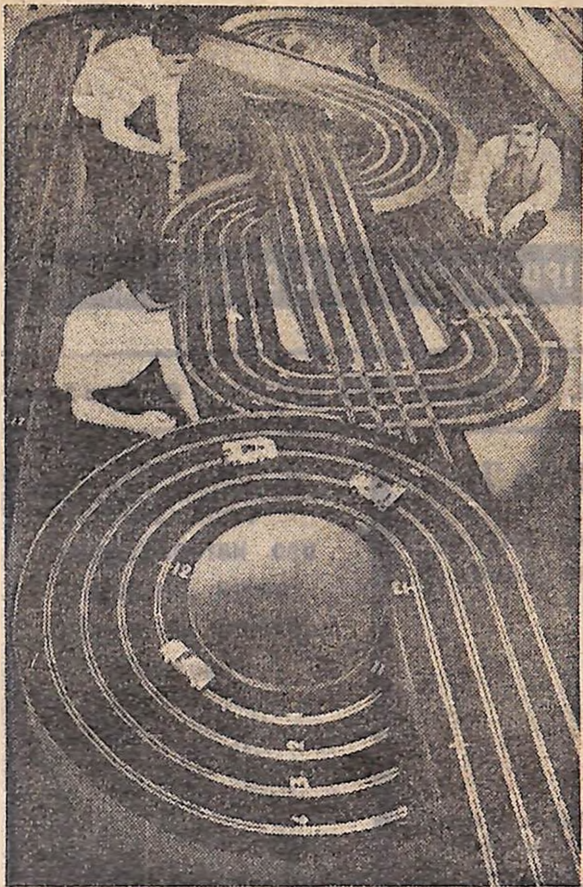
З кожного району, кожного села і міста вони привезуть рапорти про свої пошуки, свої діла. Робітники Світловодська згадають про моторобів до міст-героїв, комсомольці Олександрії повідають про ті місця, де в грізні роки минулої війни гromили ворога воїни 8-го мехлізованого корпусу. Школярі Онуфривки одягнуть літопис, в якому оповідається про подвиг Олексія Калужного та Анатолія Комара. Молоді хлібороби Єградівки скажуть, як вони налагодили зв'язки з воїнами, що визволяли їх село од фашистів. І найбільш красномовною буде в них згадка про Андріяна Захаровича Акименка, генерала, який трічі побував уже в Єградівці. В роки громадянської війни — вперше, потім — в 1941, а ще завтра, коли в селі одягнули пам'ятник воїнам-визволителям.

ЗА ЧАС проведення походу молоді по місяцях революційної, бойової та трудової слави радянського народу юнаки та дівчата області подбали, про відкриття 137 музеїв, кімнат і куточків, у яких зібрано матеріали про бойові і трудові подвиги наших батьків: збудовано також 19 пам'ятників воїнам-землякам, воїнам-визволителям.

Серед матеріалів, що їх завтра привезуть на зліт, — численні стени, кінофільми, макети пам'ятників, нові комсомольські пісні. З Ульяновки, наприклад, активісти привезуть кінострічку «Пам'ять». Це розповідь про те, як молоді району вшановували тих, хто героїчно боровся з гітлерівцями в роки Великої Вітчизняної війни. Кіровоградський комітентор Кім Шугенко разом з поетом Георгієм Щербинио прислав на конкурс три пісні — «Десантники», «Бойова збрания» та «Юність моя». Про будні юнацькі розповіді стени з Світловодської морської дитячої флотилії...

На XVI з'їзді ВЛКСМ відзначалось, що похід молоді по місяцях слави батьків став справді масовим патріотичним рухом, який спрямований на викозання у юнаків і дівчат ідейної переконаності, вірності Комуністичній партії Радянського Союзу, підвищення громадянської і трудової активності, готовності до захисту Вітчизни і завоювань соціалізму. Рапорти учасників застрайшого зльоту, їх діла і помисли свідчать, що саме ці риси характеру молодого радянської людини привели юнь до трудового та ідейного сарту. І нині, стаючи під червоним розкриттям прапорів перед ветеранами війни і праці, біля обеліска, знову промовляємо:

— Наша дорога сходиться в шляхах вашої бойової і трудової слави.

ВИСОКА НАГОРОДА ЧЕРВОНОЗОРІВЦЯМ

У СОЦІАЛІСТИЧНОМУ змаганні за дострокове виконання завдань другого року п'ятирічки на честь 50-річчя утворення СРСР ряд підприємств і організацій Кіровоградщини успішно справилися з планами та соціалістичними зобов'язаннями першого кварталу нинішнього року. В республіканському та всесоюзному змаганні вони посіли перше, друге та третє місця. В зв'язку з цим Рада Міністрів УРСР та Укрпрофрада присудили перехідні Червоні прапори та перші грошові премії: будівельному управлінню № 6 тресту «Кіровоградпробуд», обласпоживспіці, Кіровоградському

За успішне виконання завдання по достроковому виготовленню і поставці колгоспам і радгоспам кукурудзяних сіялок до початку січня кукурудзи в 1972 році Президія Верховної Ради Української РСР своїм Указом від 4 травня нагородила кіровоградський орден Трудового Червоного Прапора завод сільськогосподарських машин «Червона зірка» Почесною грамотою. За сумлінну роботу по виконанню завдання також нагороджені Почесними грамотами Президії Верховної Ради УРСР та Грамотами Президії Верховної Ради УРСР групу передовиків виробництва цього підприємства.

ЧЕРВОНІ ПРАПОРІ ПРАВОФЛАНГОВИМ ЗМАГАННЯ

олійжиркомбінату. Кіровоградська обласна друкарня імені Димитрова удостоєна перехідного Червоного прапора Комітету по пресі при Раді Міністрів УРСР і республіканського комітету профспілки працівників культури, а також першої грошової премії. Рядом республіканських міністерств перехідними Червоними прапорами і першими грошовими преміями від-

значені: Завалівський графітний комбінат, автобаза № 11, комбінат «Олександрівугілля», Бобриньське районне об'єднання «Сільгосптехніка», Гайворонський комбінат хлібопродуктів, Світловодський завод чистих металів, житлово-комунальна контора комбінату «Олександрівугілля», бригада екскаватора «ЕШ-10/60» комбінату «Олександрівугілля».

ІНТЕРНАТ В НАР'ЯН-МАРІ

Щоосені до початку навчального року із селищ, сільбиць, кочовиць оленярів Большеземельської тундри в місто Нар'ян-Мар вертольоти доставляють гомилку дітей. Це діти оленярів — корінних жителів Ненецького національного округу — ненець і комі. Вони навчаються в Нар'ян-Марській школі інтернату в одному з багатьох спеціальних навчальних закладів для малих народностей Крайньої Півночі.

У школі 450 учнів. Вони не лише навчаються, але й живуть у школі протягом усього навчального року під наглядом учителів, лікарів, одержуючи безплатне харчування, одяг, підручники, письмові прилади. На дітні капікули вертольоти їх доставляють додому до батьків.

Заняття з дітьми проводять 25 викладачів. Чимало з них — представники місцевих національностей — навчалися у свій час в школі-інтернаті, потім закінчили Нар'ян-Марське педагогічне училище або відділення народів Крайньої Півночі Ленінградського педагогічного інституту імені О. І. Герцена.

У школі-інтернаті однадцятирічний строк навчання. За цей час діти одержують середню спеціальну освіту.

Фото Л. ПОЛКАШНИКА.

ПЕРМСЬКУ обласну станцію юних техніків (Урал) відвідує майже п'ятею школярів. Тут кожний з них може знайти собі справу до душі. На станції чотирнадцять лабораторій. В них юні конструктори моделюють сільськогосподарські машини, судна, літаки і інше техніку. Великою популярністю користуються у дітей лабораторія трасового автомобілізму. Школярі побудували тут гоночу трасу, сконструювали автомобіль з мініатюрними електродвигунами. З 1959 року Пермська обласна станція юних техніків — одна із 1663 подібних станцій в країні —

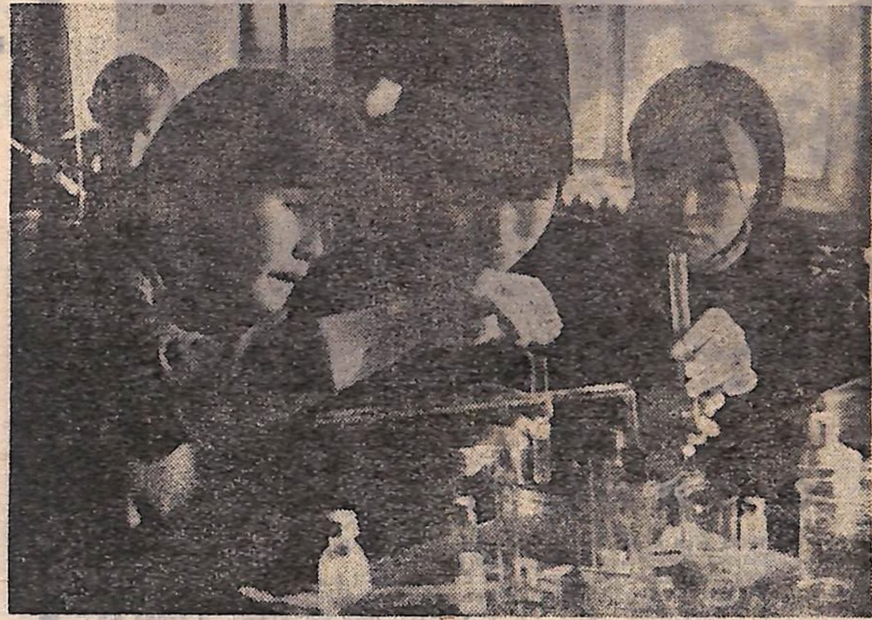
«ІНЖЕНЕРИ» В ЧЕРВОНИХ ГАЛСТУКАХ

В постійним учасником експозиції в навіяній юних техніків і натуралістів столиці Виставки досягнень народного господарства СРСР. За кращі конструкторські розробки юні моделісти неодноразово нагороджувалися медалями і почесними дипломами навіяною.

В ці дні діти готуються до конкурсів юних техніків, що присвячені 50-річчю Ленінської організації імені В. І. Леніна.

На знімку: юні автомобілісти Пермської станції юних техніків ведуть свої автомобілі по гоночній трасі.

Фото В. КОТЛЯКОВА. АПН.

У ПОСТАНОВІ ЦК КПРС «Про підготовку до 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік» підкреслюється, що робота комсомольських організацій повинна спрямовуватись на виховання підрастаючого покоління в дусі комуністичної ідейності, відданості Батьківщині, неперушної дружби народів, соціалістичного інтернаціоналізму.

Лекторські групи міських комітетів та райкомів комсомолу з цією метою розгорнули широку пропаганду партій-

«Радянський народ — нова історична спільність людей», «Утворення СРСР та його всевітньо-історичне значення» та інше.

Бюро Кіровоградського обкому ЛКСМУ та президія обласної організації товариства «Знання» прийняли постанову «Про проведення ленінських читань для молоді області, присвячених 50-річчю утворення Союзу РСР». Вони викликали підвищеним інтересом молоді до проблем марксистсько-ленінського світогляду, глибоким осмисленням питань і явищ сучасної дійсності. Ленінські читання сприяють засвоєнню комсомольцями і молоддю марксистсько-ленінської теорії з національного питання, ленінської національної політики КПРС, розумінню досягнень Радянського Союзу, славних національних традицій Комуністичної партії і Ленінського комсомолу. Вони мобілізують юнаків і дівчат на успішне виконання рішень XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України.

ПРО РІВНІСТЬ, ПРО ЄДНІСТЬ

- ДІЄ ЛЕКТОРІЯ «ІСТОРІЯ РОЗВИДАЄТЬСЯ ПО ЛЕНІНУ»
- ВЕСТИ ДО ІДЕЯНОГО ГАРТУ
- КОНКУРС ОГОЛОШЕНО ДО ЮВІЛЕЮ

Проте, робота лекторських груп Маловісківського, Знам'янського та Устинівського райкомів комсомолу в цьому руслі помітно послаблена. На ювілейну тематику не читаються лекції, в районах не створено жодного лекторію чи кінолекторію, присвяченого цій знаменній даті, рідко проходять тематичні вечори, усні журнали, диспути.

Бюро Кіровоградського обкому комсомолу прийняло постанову «Про проведення огляду-конкурсу, присвяченого 50-річчю утворення Союзу РСР, на кращу постановку лекційної пропаганди серед комсомольців і молоді області». Мета огляду-конкурсу — підвищення ідейно-політичного рівня лекційної пропаганди, удосконалення майстерності молодих лекторів, активізації діяльності лекторських груп комітетів комсомолу і комісій по пропаганді знань серед молоді при районних організаціях товариства «Знання».

Підбиття підсумків огляду-конкурсу буде проводитись за результатами вивчення стану лекційної пропаганди в містах і районах до 29 жовтня. Конкурс триватиме в два етапи.

Для нагородження міських комітетів та райкомів комсомолу, що переможуть в конкурсах, та для заохочення молодих лекторів, бюро обкому комсомолу і президія правління обласної організації товариства «Знання» встановили три премії. Переможці будуть визначені 29 жовтня 1972 року — в день народження Ленінського комсомолу.

Г. УСТИМЧУК, керівник лекторської групи обкому комсомолу.

ШКОЛА ЛЕНІНА

ГОЛОВНА МЕТА — ВЧИТИСЬ

Всі три етапи Ленінського заліку «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя» в Кіровоградській середній школі № 5 стали серйозною перевіркою нашої активності, комсомольського запалу і вірності великим заповітам вождя. Ще восени минулого року кожен комсомолец склав особистий комплексний план «Вчитись комунізму». І найголовніший пункт кожного — «Зобов'язавшись вчитись тільки сумлінно». Сумлінно — значить, по-ленінськи, з юнацьким завзяттям, щоб з повним правом носити звання комсомольця.

Цей пункт найважливіший і тому, що в школі процент успішності серед комсомольців не такий уже й високий: без трійок навчається лише третина комсомольців, а відмінників в старших класах всього дев'ятьнадцять. Тому комітет комсомолу школи веде серйозну боротьбу за успішність. В класах створені пости допомоги відстаючим. Старшокласники Євген Шелест, Тетяна Фресман, Ніна Іванова та інші не лише добре вчать, але й працюють з нестигаючими. Ось тому громадська атестаційна комісія в їхніх залікових книжках з

повним правом відзначила: «Залік здано».

Комплексний план кожного учня передбачав вивчити і закомспентувати кілька робіт Леніна. Без цього нічого було й думати про здачу заліку. Адже ідейному вихованню в школі приділяється велика увага. В класах проводяться ленінські читання, обговорюються партійні документи.

Для того, щоб учні закріплювали здобуті на уроках знання, в школі працюють гуртки, проводяться олімпіади. Так, фізичний гурток «До вершин науки і техніки» набув слави товариства конструкторів. На думку керівника гуртка вчителя фізики І. І. Дончевського громадська атестаційна комісія не помилилась, зарахувавши Миколі Гергелю та Володимирі Бондарю Ленінський залік. В майбутньому вони стануть першокласними спеціалістами. Ще б пак! Адже прилади, зроблені їх руками, неодноразово доставали схвальну оцінку на виставках та оглядах технічної творчості.

Крім фізичного, в нашій школі працюють літературний, математичний, мовні та інші предметні гуртки.

А на релітиях художньої самодіяльності завжди зустрінеш Людмилу Дерев'янку, Віктора Лопату, Олену Решетченко, Олександра Хмуренка та багатьох інших. Чимало вільного часу віддають вони самодіяльному мистецтву. Не раз успішно захищали честь школи на оглядах художньої самодіяльності. І нещодавно в їх особистих комплексних планах проти зобов'язання «Брати участь у художній самодіяльності» з'явилась помітка — «Виконано».

А Людмила Шумихіна поставила перед собою мету — стати майстром спорту із спортивної гімнастики. Виконали свої особисті плани і спортсмени шкільної команди лижників, яка в січні зайняла на міських змаганнях друге місце.

Пріємно в плані відмітити: «Виконано». Хоча, звичайно, справа не в «галочці». Адже йдеться про залік Ленінський. Тому громадсько-політична атестація, яка оце закінчилась, триватиме завжди, бо завжди ми звірятимемо своє життя по Іллічу.

А. РОМАНЮК, юнкор.

м. Кіровоград.

ІХ ПОДВИГИ — КРИЛА ДЛЯ НАС

САШКО схожий на діда. І смуглявий, і високий, як Семен Миронович. Любить він діда дуже. А коли був малим, то міг годинами слухати дідусеві розповіді про зустріч із Фрунзе, про друзів — червоних командирів, Сашко підрастив. Розповіді відходили на задній план. Їх відтіснили книги, шкільні турботи.

І ось нещодавно на засіданні штабу «червоних слідопитів» Кіровоградської середньої школи № 27, де навчається Сашко, уточняли маршрути пошуків матеріалів революційної та бойової слази і матеріалів до 50-річчя утворення Союзу РСР.

Директор шкільної Ленінської кімнати Зоя Козіна, поглянувши на Сашка, сказала:

— В районі нашої школи живе активний учасник громадянської війни і асовлення Радянської влади в Середній Азії, кавалер чотирьох орденів Червоного Прапора. Є пропозиція завітати до нього.

ЧЕРЕЗ кілька днів десятикласники Зоя Козіна, Наталка Прибора, Галя Мусатова, Володя Калюжний, Таня Івашова, Олександр Швецов разом з учителем історії Дмитром Пилиповичем Мірошніченком вийшли зі школи. Коли звернули на Сашкову вулицю, він був трохи здивований. Та потім зрозумів, що це саме його дідусь, Семен Миронович, мали на увазі однокласники, коли говорили про героя. Шмигнув уперед, відчинив двері квартири.

Школярів зустрів високий чоловік з виправкою бувало кавалериста. Запросив сідати. Мимоволі вийшло так, що всі звернули увагу на портрет на стіні, де був зображений ще зовсім молодий командир, високочолий, з круглим підборіддям, акуратно зачісанім назад волоссям. На петлицях — три кубарі, нижче — три ордени Червоного Прапора.

— Давненько то було, — тихо сказав Семен Миронович, теж козлянуши поглядом по знімку.

Він дістав бойові нагороди, і потекла некваплива розмова, правда, в осознаному про бойових друзів...

ЖОВТНЕВУ революційний рядовий Семен Швецов зустрів на Румунському фронті. А в 1918 році на Південному фронті під Царицином призначають його командиром взводу. Згодом — курси червоних командирів, направлення в Туркестан. У Ташкент він прорвався зі своїми товаришами крізь фронт білих, які намагалися відізвати Туркестан від революційної Росії.

Молодих командирів прийняв командуючий Туркестанським фронтом Михайло Васильович Фрунзе.

Командири відразу одержали призначення. Семен Миронович — в Самарканд, де формувалася Друга окрема кавалерійська бригада.

Коли він прийняв ескадрон, йому йшов 22-й рік. Нелегко давалися військові будні, було до кількох днів з своїми бійцями не вставав з сідла. Брав участь у розгромі басмацьких банд 16-

рагім-бека, Джунаїд-хана, Курбаші і міжнародного авантюриста Енвер-паші...

ВСІ присутні слухали уважно. А коли Семен Миронович робив паузу, відразу різноголосся: як та чому? Чимало питань задавав дідусеві і внук Сашко...

Не запитував лише Дмитро Пилипович, бо він звик поклатися на своїх вихованців. Підкаже напрямок пошуку — і, будь ласка, повна ініціатива для творчості, для роздумів і знахідок.

В класі Дмитра Пилиповича це вже стало правилом. Тому його учні вміло аналізують історичні події і факти, пов'язуючи їх з сучасністю, добре орієнту-

ються по карті. Вивчення бойових і трудових подвигів народу Дмитро Пилипович поєднує з вивченням добрих традицій рідних, близьких учнів. Від цього історія для кожного стає немов дохідливою. Як і на цій зустрічі з дідусем Сашка. Не один із школярів, видно, читав книгу Я. А. Мелькумова «Туркестанці».

— Мені важко згадувати, піснотні роки минуло. Ця ось книга колишнього командира кавалерійської бригади Мелькумова поновлює збуте.

На багатьох сторінках її згадується ім'я бойового командира, з яким вже познайомився школярі.

С. М. Швецов разом зі своїм ескадроном брав участь у штурмі Бухари. Тут у важкому бою під ним було вбито коня, сам він поранений в ногу, але все ж першим увірвався в бухарські ворота. Трудний місто зустріли «своїх визволителів» з червоними прапорами.

— Особливо запам'ятався важкий, кровопролитний бій з бандитами «Кокоси Халбути». — продовжує розповідь ветеран. — Довелось переслідувати бухарського еміра. І хоч йому вдалося втекти в Афганістан, та ескадрон захопив золоті і різні коштовності, весь його обоз, що негайло було передано Радянській владі.

— Чи не за це і перша нагорода? — висловив здогадку хтось із присутніх.

— Так, за ті бої, — сказав Семен Миронович. — Перший в моєму житті орден Червоного Прапора, № 368.

Пауза могла б затягнутися, якби не Зоя:

— Ось знову Мелькумов згадує про Семена Мироновича, про участь Швецова в ліквідації Матчинського бекства...

За цю операцію, мужність і відвагу в боях по очищенню від ворогів революції Маргеланського повіту Швецов був нагороджений другим орденом Червоного Прапора, який вручив йому Михайло Васильович Фрунзе...

Семен Миронович пригадує багато-соткілометровий перехід через пустелю Кара-Кум. Тут уже пересувалися на верблюдах. Люди й худоба задихалися без води: криниці в оазисах басмачі позасипали. А червонокінотники все йшли і йшли, наближаючись до берегів Каспію: тут їх чекали нові бої з непроханими гостями — англійськими інтервентами.

Буремна була молодість у Семена Мироновича. Згадка про ті часи — чотирнадцять нагород, в тому числі іменна зброя — шабля з позолоченим ефесом, браунінг та маузер.

ДОВЕЛОСЬ Швецову посидіти не тільки в кавалерійському сідлі, а й на «царському троні». Було то рівно 40 років тому. Слухач Ленінградської військово-технічної академії Швецов разом з іншими своїми друзями прибув спеціальним поїздом у Москву. У Георгієвському залі Кремля відбулася зустріч керівників партії та уряду Радянського Союзу з випускниками військових академій. У президії сиділи прославлені герої громадянської війни, відомі воєначальники — Вершилов, Будьонний, Тухачевський, Дибенко, Гамарник та інші. І ось вийшло так, що на «царський трон» посідали Швецова, а поряд з ним випускники — льотчик і моряк. Ім кращим з кращих, заслуженим воїнам, доручили вручити пам'ятні подарунки своїх академії Всесоюзному старості М. І. Калініну.

Четвертий орден Швецов одержав у 1967 році за активну участь у Великій Жовтневій соціалістичній революції, громадянській війні і в боротьбі за встановлення Радянської влади в 1917—1922 рр. та у зв'язку з 50-річчям Великого Жовтня...

Бесіда наближається до кінця.

— Я знаю, — каже Швецов, — що неспізнано змінилася земля Середньої Азії. В пісках Каракумів виростили нові міста і села, фабрики і заводи, пролягли газопроводи і нафтові труби, залізничні магістралі. Дуже хочеться сьогодні поглянути на ту землю, де за владу Рад пролили кров росіяни і українці, казаки і узбеки — люди різних національностей. Але роки, роки...

— Ми вам допоможемо побачити ті місця. Правда, на фотографіях. За'яжимо з місцевими «слідопитами», і зочи нам обов'язково надішлють знімки, — загомоніли школярі.

Мовчав лише Сашко, з гордістю дивлячись на свого дідуся, ще раз перебираючи в пам'яті епізоди з його біографії, сторінки червоного запису, з яким йшли в бій за владу Рад наші діди і батьки.

В. БРАНІЦЬКИЙ,
кандидат історичних наук.

На фото: С. М. ШВЕЦОВ у період громадянської війни.

СИНЮХУ... ВІН ПАМ'ЯТАВ

ЧІ НЕ в кожному місті моєї України побачиш ти подум'я Вічного вогню над могилами полеглих, побачиш скорботні постаті матерів над ними. У серцях їх ніколи не вгамується біль втрати. Минуть віки, але житимуть в легендах народу безсмертні подвиги воїнів, що врятували людство від морочу фашистської ночі. Тому й зрозуміла увага молодого покоління, зокрема юних вихованців до бойової історії.

... У квітні 1944-го до ізолятора нашого госпітальної привезли з операційної непритомного солдата. Дуже молодого, з ампутованою ногою й обгорілими руками. Біліло лише зап'ястя лівої руки, де виднілось татуювання: «Лесє».

Якоє на світанку він перестав марити і довго мовчки дивився на мене.

— Сидоров, Роман, — ледве прошепотів. — Розвідник, рядовий. Родом із Калуги.

І виявилось, що Роман звільняв мою Кіровоградщину від фашистів, а поранив його саме на березі Синюхи. Він із взводу славного розвідника Героя Радянського Союзу Андрія Грязнова. Командир загинув під Вільшанкою, а його страшенно покалічило...

Він проспав розповіді про бої приморців за Одесу і Севастополь. Там воював його старший брат Сашко — моряк-артилерист. І про нього з сором другого він нічого не знає.

Роман похвалився і почав оповідати:

— Хороші там люди, на твоїх Вільшанці. Там, коло райцентру, село Осички є. Так жителі тих Осичок нам он як допомагали. Вони нас вночі у райцентр провели. І так вдало, що жоден фашист не почув, на правий берег Синюхи переїхали... А там, на правобережжі, наш цілий взвод полтв, там був смертельно поранений командир полку Героя Радянського Союзу Зайковський...

— А в Осичках тих старенький дідусь Коноваленко живе, — продовжував Роман. — Такий привітний, на батька мого схожий. Накгз дав мені: незмінно після перемоги приїхати в гості. От було б добре...

Не судилося Романові ще раз побачити Україну, погостювати у чудового діда. Помер від ран. Вічним сном сплять і його відважні побратими-товариші. Їх могили — повсюди. День і ніч над ними тужко шумлять віття дерев, нагадуючи людям про лихоліття війни. І в шумі тому мені ніколи чується: «Пам'ятай Романа!»...

Іван КОТОВСЬКИЙ,
учасник Великої Вітчизняної війни, член обласного літературного об'єднання.

ЯК РІДНІ БРАТИ

Славними бойовими ділами відзначилася партизанська бригада під командуванням Г. А. Мельника (нашого земляка, уродженця с. Грушки Ульяновського району), в якій пліч-о-пліч з радянськими воїнами за свободу, незалежність своєї Батьківщини вели боротьбу проти німецького фашизму партизани Чехословаччини. Нею було знищено сотні фашистів, захоплено в гірлерівців 26 гармат, 490 автомашин, 27 150 кулеметів, автоматів і гвинтівок.

Людег Свобода писав: «Наші народи добре усвідомлюють, що без перемоги Радянського Союзу у другій світовій війні ми б не тільки не здобули своєї свободи і незалежності, але й нації наші були б швидко розбиті і знищені під німецьким ярмом...»

Георгій Арсентійович Мельник продовжує підтримувати дружні стосунки зі своїми колишніми бойовими друзями. Торік Георгій Арсентійович побував у Чехословаччині, зустрівся з чехами, словаками. Про цю хвилюючу зустріч газета «Крконошська правда» Трутовського округу від 29 червня 1971 р. писала, що Г. Мельник «найбільш дорогий наш товариш і друг наших людей».

А наприкінці квітня до Г. А. Мельника в Кіровоград заїхав колишній член штабу бригади імені Яна Козіна з м. Гостіне (ЧССР) Іларі Тласкал з дружиною Боженю, яка теж була в складі цієї бригади.

Під час зустрічі мали ще згадати давні бойові по-

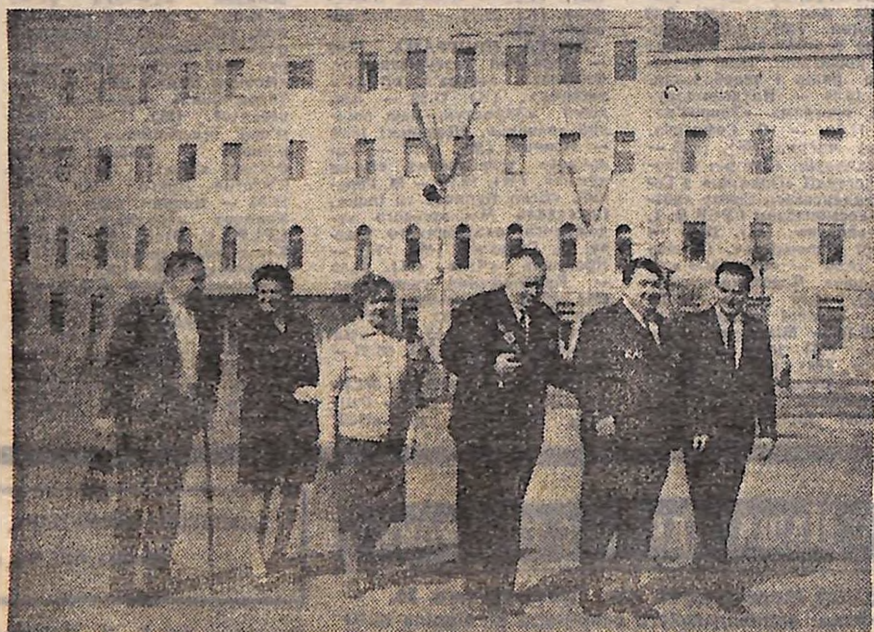
братими. Багато цікавого мені довелося дізнатися про нашого славного земляка Г. А. Мельника і його гостя Індри Тласкала.

...Суворі випробування в боях, дні і ночі в землянках, на дощі та морозі...

Багато хто із бойових друзів партизанської бригади не дожив до щасливого дня Перемоги, але своїми бойовими ділами вони наблизили день нашого свята.

Учасники походу молоді по місцях бойової слази своїх батьків не раз зустрічалися з Георгієм Арсентійовичем. Про його подвиги зібрані чимало матеріалів «юні слідопити» Ульяновського району, міста Кіровограда. А ніки він розповідає юнакам і дівчатам про своїх друзів з Чехословаччини...

О. НАГОРНИЙ.

На знімку: Г. А. МЕЛЬНИК та І. ТЛАСКАЛ (четвертий і п'ятий зліва) на площі Кірова в Кіровограді.

ВІКНО В ПРИРОДУ

Квітка, якої не ждали

Десять років ріс в м. Долинській алоє. Випадково рослина впала, і посуд, в якому вона росла, розбився. Більше півроку пролежала квітка в тому місці. За цей час листя поживало. Аж ось в кінці травня минулого року, обірвавши нижні листя, алоє пересадили. Через сім днів почали відростати листки, а згодом з'явилося суцвіття. Спочатку воно розпустилося в середині січня цього року. Рівно через три місяці з'явилося нове суцвіття, на цей раз уже в середині квітня.

Відомо, що алоє цвіте дуже рідко, а що ж змусило його цвісти двічі на рік?

П. АРЧИКОВ. Фото АВТОРА.

КОЖИ ЛЮДИ І НЕ БУВ НАДРУКОВАНИЙ

ЗА КЕРМОМ БАЙДУЖІСТЬ

С. Шакулу, жителю м. Кіровограда, звернувшись в редакцію змушений обурюючий випадок. Взятих дітей в дитсадок, вона стояла на зупинці, чекаючи автобуса, коли він під'їхав, то жінка встигла посадити лише одну дитину і автобус відразу ж рушив.

Даремно вона бігла слідом, автобус не зупинився... Про це ми поіспитали директора автотранспорту № 10021 В. Островського, Скарга була справедливою. Наказом по автотранспорту на волі другої автоколонни А. П. Самека, кондуктора-контролера Н. М. Олексенко та диспетчера Н. І. Галицину накладено адміністративне стягнення.

В ПАРКУ ЧИСТО

Жителі села Хмельового в листі до редакції скаржилися, що в відділенні «Сільгосптехніки» розливаються забруднені води в парк «Дружба».

Про цей факт ми поіспитали виконком районної Ради депутатів трудящих. Його голова В. Левинський нам повідомив, що в даний час забруднені води зберігаються у відстійниках,

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 6 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Гімн України для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Концерт дору російської пісні Всесоюзного радіо і телебачення. (М). 10.30 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М). 11.00 — О. Софронів. «Поема часу». (М). 11.35 — Для школярів. «Зустріч опікорів телестудії «Орлята» з Героєм Радянського Союзу льотчиком-космонавтом СРСР В. І. Севастьяновим. (М). 12.45 — В ефірі «Молодість». (Кінострічка). 13.40 — «Розповіді про господарів». Передача четверта. (М). 14.10 — Художній фільм «Зелені лаванди». (М). 15.45 — Міжнародна програма. (М). 16.15 — «Рідні наспів». (М). 16.40 — Проблеми удосконалення управління народним господарством на основі застосування еко-

номіко-математичних методів і обчислювальної техніки. (М). 17.10 — Прем'єра телевізійного багатосерійного фільму «Зима і весна сорок п'ятого». Перша серія. (М). 18.00 — «Темніший однієї скарбниці». (Харків). 18.30 — Інформаційна програма «Вісті». (К). З включенням Кіровограда. 19.00 — Концерт, присвячений Дню радіо. (К). 20.30 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Новини кіноекрана. (К). 22.45 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — Народний телеуніверситет. Факультет здоров'я. «В ім'я людини». (К). 17.30 — Для дітей. «Здрастуй, пам'яй веселий травень». (Донецьк). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. «Ваша думка». (М). 19.10 — М. Горький. «Сгор Будничов та інші». Спектакль Московського художнього академічного театру ім. Горького. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження спектаклю. (М). 22.15 — Кольорове телебачення. Концерт майстрів мистецтва. (К). 23.15 — «На аелогоні світу». (М). 23.35 — Новини. (М).

НЕДІЛЯ, 7 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.03 — Ранкова гімнастика для дітей.

(М). 9.15 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — Кольорове телебачення. «Музичний візок». (М). 10.30 — Для юнцтва. Олімпіада з математики. Третій тур. (М). 11.30 — «Сільська година». (М). 12.30 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М). 13.05 — Новини. (М). 13.10 — Для школярів. «Про те, як народжуються вірші». (М). 14.10 — Кольорове телебачення. Телевізійний музичний фільм «Суди, суди — в наше коло». (М). 14.45 — Художній фільм «Темніший однієї скарбниці». (М). 16.05 — Кіножурнал «Новини дня». (М). 16.15 — Телевізійний народний університет. (М). 17.00 — Прем'єра телевізійного багатосерійного документального фільму «Зима і весна сорок п'ятого». Друга серія. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Концерт народного артиста СРСР Г. Отса. (М). 19.05 — Кольорове телебачення. «Клуб кіннополювачів». (М). 20.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (К) — «Торпедо» (М). 2 тайми. (К). 21.00 — Програма «Час». 21.30 — «Зроблено в Польщі». Телевізійний фільм «Журналіст». 3 серія. (К). 23.45 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — «3 завдання на повернувся». (Ворошиноград). 17.30 — «Понорський салют». (Одеса). 18.00 — «Тотарину, цісне». (Донецьк). 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (К) — «Торпедо» (М). (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кінопанорама. (М). 23.15 — Новини. (М).

ПОНЕДІЛОК, 8 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Новини. (М). 9.15 — Кольорове телебачення. Для дітей. Програма мультфільмів. (М). 9.55 — Концерт художньої самодіяльності моряків. (М). 10.25 — Для школярів. Зустріч юнкорів телестудії «Орлята» з Героєм Радянського Союзу льотчиком-космонавтом СРСР В. І. Севастьяновим. (М). 11.30 — Прем'єра телевізійного документального фільму «Іх тільки трое». (М). 12.00 — М. Шолохов. Проза воєнних років. (М). 13.00 — Для школярів. «Творчість юнків». (М). 14.00 — Кольорове телебачення. Для дітей. Прем'єра телевізійного художнього фільму «Видився в це обличчя». 1 і 2 серії. (М). 15.45 — Тележурнал «День за днем». (Кіровоград). 16.15 — «Музичні зу-

стрічі». (М). 17.00 — Прем'єра телевізійного багатосерійного документального фільму «Зима і весна сорок п'ятого». 3 серія. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Запрошує концертна студія в Остапків». (М). 19.15 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Визволення». 1 серія. «Вогняна дуга». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Прем'єра студії «Укртелефільм». Телефільм «Золоті литаври». (К). 22.40 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — «Служу Радянському Союзу». (Одеса). 17.30 — Фільм-концерт «Крилаті пісні». (К). 18.00 — Документальний нарис «Хора друзів». (М). 18.25 — До 50-річчя Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна. «Зимородок». Телевиставка. 1 частина. (К). 19.00 — «На меридіанах України». (К) 19.30 — Телефільм «Ще горить Хатинь». (К). 20.00 — Кольорове телебачення. «Пісня в строю». (К). 20.15 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «І пісня, і марш». Музичний огляд. (М). По закінченні — новини. (М).

ВІТРОК, 9 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.20 — Телевізійний музичний фільм. (М). 11.15 — Хронікально-документальний фільм «Дорогою батьків». (М). 12.15 — Кольорове телебачення. Концерт Червонопрапорного Імні Олександрова ансамблю пісні і танцю Гадяцької Армії. (М). 13.15 — Художній фільм «П'ятірка

візвачників». (М). 14.30 — Новини. (М). 14.55 — Програма телевізійних документальних фільмів. (М). 15.30 — «В епіку гризу, коли війна...» Літературна передача. (М). 16.15 — Телевізійний альманах «Подвиг». (М). 16.45 — Фільм-концерт. (М). 17.30 — Новини. (М). 17.40 — Прем'єра телевізійного багатосерійного документального фільму «Зима і весна сорок п'ятого». 4 серія. (М). 18.50 — «Світлій пам'яті загинілим у боротьбі з фашизмом». Хал-Гина мовчання. (М). 19.10 — Концерт класичної музики. (М). 19.30 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Визволення». Друга серія. «Проща». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Білоруські вояки». (К). 23.05 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — «Солдатські концерти». (К). 17.30 — «Меморіал піонергероїв». (К). 18.00 — Для воїнів Радянської Армії. «Я і громадянин». (К). 18.50 — «Світлій пам'яті загинілим у боротьбі з фашизмом». Хал-Гина мовчання. (М). 19.30 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.45 — «Згадуючи роки погнітні». Концерт. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Майстри мистецтва — воїнам Радянської Армії». (М). По закінченні — новини. (М).

Про можливі зміни в програмі вас повідомлять диктори радіо і телебачення.

СПОРТ СПОРТ Спорт

СКІНЧИВСЯ робочий день. Відразу Побузьке стає гомітким, багатолюдним. Зупинимося на хвилину, привидимося уважно: чим займаються, як проводять своє дозвілля юнаки і дівчата.

— Подавай на ворота, — чується на футбольному полі.

Юнак, років сімнадцяти, ретельно встановив м'яча, розбігається, б'є.

— Ех ти, подати не змієш.

— Та я що, поле таке.

І, образившись, юнак напружується до лави, одягається. Його

І весь «комплекс». Отже, тепер стає зрозумілим, чому у Побузькі не культивують, крім футболу та волейболу ніяких інших видів спорту — тут немає належної спортивної бази, яка б відповідала вимогам сьогодення.

ЩЕ У ДРУГІЙ половині березня разом із секретарем комітету комсомолу будівництва Іваном Власюком оглядав спортивний «комплекс», цікавився, де побужани будуть здавати нормативи, як ведеться пропаганда нового комплексу ГПО.

фізкультурний колектив, вибрати фізоргів, скласти графік проведення змагань і, безумовно, готувати громадських інструкторів по спорту та спортивних суддів. Бо про розвиток фізкультурно-масової роботи без допомоги численного залу активістів не може бути й мови. А Галина Іванівна осередила всю свою роботу у ремонтно-механічному цеху І... провела тут одні змагання з настільного теніса.

А ось так підготувала спортивних суддів:

— Усі наш розрядники розуміються на спорті. Я у своєму зошиті відмітила, що вони спортивні судді, попередньо з ними провела розмову.

Галина Іванівна не змогла назвати кількість фізкультурників, сказати кому і з яких видів спорту присвоєні розряди.

10 березня на засіданні комітету комсомолу будівництва розглядалося питання про роботу колективу фізкультури селища Побузького.

Постановили: голові Ради колективу фізкультури Б. Петрукіну розробити графік проведення у цехах зборів, на яких згуртувати колективи фізкультури, разом з комітетом профспілки розробити заходи по поліпшенню спортивно-масової роботи. Строки виконання — один місяць.

— Як і з цих пунктів уже виконані? — запитав Б. Петрукіна.

— Точно відповісти не можею. А з боку комітету комсомолу — ніякого контролю.

Дату проведення засідання комітету комсомолу — 10 березня привів навмисне. Хочу підкреслити: вже тоді по країні крокував новий комплекс ГПО, уже тоді у комітеті комсомолу лежала відповідна директива Міністерства кольорової металургії, але на засіданні комітету комсомолу про сам комплекс ГПО не було сказано ні слова.

Так зустрічали новий комплекс на будівництві Побузького нікелевого заводу, а як готуються до задачі екзамену, вже говорилось. Комітет комсомолу фактично самоусунувся від цієї важливої роботи. А це його першочергове завдання. Не гаючи часу, фізкультурні, комсомольські і профспілкові працівники повинні об'єднати свої зусилля, допомогти комсомольцям і молоді Побузького обладнати спортивні майданчики, поліпшити умови для успішної задачі екзамену.

Ю. ЗІВАШНИКОВ, спецкор «Молодого комунар», с. Побузьке Голованівського району.

КОЛИ КОМІТЕТ ОСТОРОНЬ

- ЧУЖИЙ МАЙДАНЧИК — КРАЩИЙ.
● ХОРОШІ ПОЧИНАННЯ ДОВОДИТИ ДО КІНЦЯ.
● СПОРТИВНИХ СУДДІВ «ГОТУЮТЬ» РОЗЧЕРКОМ ПЕРА.

прикладу слідує інші. А ті, що залишилися, ведуть раду.

— Може підемо на шкільний майданчик? — пропонує один.

— Не пустять, як і минулого разу.

Футболісти йдуть до школи, з через кілька хвилин повертаються, одягаються і розходяться.

— Ну й молодь пішла, — почув від жінки середнього віку. — Ніби немає у них іншої справи, як ходити юрбами. Нічим їм після зміни займатися.

І ніби підтверджуючи це, один з дідчат, що називалася Оленою Гречкіною, відповіла за всіх своїх подруг — шуткує:

— А ми їде не беремо участі! А до братів? Спортивні секції не працюють. У Будинку культури цікавих вечорів не буває. Хіба що на танці піти. Обридли.

— А про норми ГПО щось чули? — Пшуть про це багато. Але в цехах ще не розповідали, — це вже подруга Олени — комсомолка Марія Савенко.

Підтвердили це також комсомольці Микола Чабаненко, Галина Маковецька, Ольга Стулій, Любова Клименко.

Але досить прикладів. Дазайте краще повернімося до спортивного «комплексу», оглянемо його. Саме футбольне поле можна використати для тренування, але для проведення змагань воно не підготовлене, на вистачає розмітки. Крім поля є ще не до кінця обладнана яма для стрибків. Оце

— Ще немає вказівок з райкому, — заспокоював І. Власюк. — А бігом доріжки, сектори ми швидко налагодимо, нормативи складемо. Я певний у цьому!

Та сплинуло багато часу, а спортивні споруди у такому ж, як і раніше, стані, а про здачу екзамену тут ще й не думали.

Важко знайти на Кіровоградщині таке підприємство, де б так безвідповідально поставилися до втілення в життя нового комплексу мужності і здоров'я. На будові немає жодного плаката чи стенда, робітникам не прочитано жодної лекції, спеціальна комісія ГПО створена лише димом. Для прийому заліків треба створити суддівську колегію. Для цього мало офіційного розпорядження, спочатку треба підготувати спортивних суддів. А їх явраз і немає.

Усі спортивні починання не доводяться до кінця. Інструктор-методист Г. І. Гуркова працює без планів, рада колективу фізкультури фактично припинила свою роботу, спортивні секції лише розписані, а займатися у них нікому. Планували тут провести зимову спартакіаду із восьми видів спорту. Спартакіаду розпочали, але не закінчили. Спартакіадні посидниці розпочали 6 волейбольних команд, а до фінішу прийшли лише 4. Ще змагалися тенісисти, а з інших видів спорту поєдинки не відбулися.

— А у цехах проводите змагання?

— Ні, — чуємо у відповідь.

Можливо, з цього і треба було починати. У кожному з 11 цехів згуртувати

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-43-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-43-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, оуа. Глілки, 2.